

چهارشنبه ۱۷ دی ۱۴۰۴ | ۱۶ صفحه | ۲۰ هزار تومان | سال چهارم | شماره ۹۷۶
www.hammihanonline.ir

ندای معترضان و خویشتنداری مسئولان

گفتاری از عبدالکریم سروش
درباره ریشه‌های ناآرامی‌های اخیر و مواجهه با آن

دموکراسی یا قدرت نظامی؟

مناظره صادق زیباکلام و بیژن عبدالکریمی
درباره رویکرد کلان نظام سیاسی و شرایط کنونی کشور

رکورد شکنی در پارس جنوبی

اظهارات محسن پاک‌نژاد وزیر نفت
درباره رسیدن آمار تولید روزانه گاز به ۷۲۵ میلیون مترمکعب

از اسطوره تا انسان

مروری بر بازنمایی غلامرضا تختی در ادبیات و سینما در سالمرگ او

بررسی حوادث اخیر که با دستور رئیس جمهور و وزیر بهداشت برای پیگیری آن همراه شد

گزارش
جامعه
۱۴-۱۳

ماجرای بیمارستان‌ها از ایلام تا سینا

گزارش
اقتصاد
۱۰-۱۱

دیروز در بازار چه گذشت؟

روایت خبرنگار هم‌میهن از
ادامه اعتراض بازاریان تهران

نگاه هم‌میهن

نیاز به عبور از سیاست «اکل میته»

دولت به سه دستاورد آتی نیازمند است

احمد زیدآبادی
نویسنده و مشاور هم‌میهن

در میانه یک بحران داخلی و خارجی، دولت آقای پزشک‌بان به جراحی اقتصاد کشور دست زده است. این جراحی گرچه پریسک، اما ناگزیر است چون ادامه چندرخی بودن ارز به امری محال و غیرممکن برای حکومت تبدیل شده است. از این رو، جراحی اقتصادی مورد نظر دولت، به دلیل وضعیت اضطرار و شرایط عسر و حرج است و این خود بر دامنه ریسک آن می‌افزاید. در یک حکمرانی سنجیده و مدبرانه، تصمیم‌گیران اجازه نمی‌دهند که یک مشکل یا معضل به نقطه اضطرار برسد تا بعد به ناچار راهی جز روبه‌رو شدن با تهدید آن باقی نماند. در کشور ما اما تا زمانی که همه فرصت‌ها از دست نرود و کار به استخوان نرسد، از روبه‌رو شدن با واقعیاتی که نیاز به تدبیر به موقع دارد، پرهیز می‌شود. در مجلس شورای اسلامی اول، هرگاه فردی پیچ رادیو را برای شنیدن سخنان نمایندگان آن می‌چرخاند، جمله‌ای که به تکرار می‌شنید «از باب اکل میته» بود! در آن ایام چون قرار بود هر مسئله کشور بر اساس فتاوی‌ای مبتنی بر فقه سنتی مورد حل و فصل قرار گیرد و از طرفی با این فتاوا بسیاری از معضلات اقتصادی وضعیت جنگی زمانه، قابل حل و حتی مدیریت نبود، بنابراین، برخی از نمایندگان با توسل به اصل «اکل میته» به دلیل شرایط اضطرار، خواهان دور زدن فتاوا از این طریق می‌شدند. در فقه، خوردن گوشت حیوان مرده حرام است اما اگر فردی برای زنده ماندن چاره‌ای جز خوردن گوشت حیوان مرده نداشته باشد، خوردن گوشت میته و خیم نشود، راه معقول و منطقی حل آنان را بر نمی‌تابند! <P

اپوزیسیون دست خالی ماند

دلسی رودریگز دیروز در حالی جایگزین نیکولاس مادورو شد که ماریا ماچادو و دیگر مخالفان سیاسی او در ونزوئلا تنها تماشاگر اجرای پروژه ترامپ بودند

بازیگر کلیدی

درباره مارکورو پیو وزیر خارجه آمریکا و نقش او در تحولات اخیر آمریکای لاتین

قطار اتهام زنی

آمریکا قصد دارد

پس از ونزوئلا

سراغ ایران بیاید؟

گزارش
دولت
۲-۳

فاش گویی رئیس جمهور
از شرایط اقتصادی کشور
و دلایل حذف ارز ترجیحی

پزشکیان: بودجه دولت را چلانده ایم

سرمقاله

کمال صداقت

آقای پزشک‌بان هر ایرادی داشته باشد نوعی صداقت گفتاری دارد که به همان اندازه که مردم از آن استقبال می‌کنند، مورد پسند فضای رسمی سیاست در ایران نیست. فضای رسمی به پوشاندن بسیاری از واقعیت‌هایی که نامطلوب شناخته می‌شوند، عادت دارد. آنان گمان می‌کنند گفتن واقعیت سیاه‌نمایی است و به اصطلاح خودشان، بیان آنها توی دل مردم را خالی می‌کند و به سود دشمنان است. این ذهنیت بغایت پس افتاده و ساده‌انگارانه است. این استدلال در شرایط خاص و استثنایی قابل پذیرش است؛ ولی متولیان سیاست رسمی آن را تعمیم می‌دهند و یکی از علل محدودیت دسترسی مردم به اطلاعات همین نگاه زیان‌بار است. پزشک‌بان تا حدی این فرهنگ و رفتار را نقض کرده است. وی روز گذشته گفت: «رشد دو درصدی بودجه به این معناست که دولت تا حد ممکن هزینه‌های خود را فشرده کرده است. از یک سو، انتظار افزایش حقوق وجود دارد و از سوی دیگر، تأکید می‌شود مالیات افزایش نیابد. در حالیکه منابع درآمدی کشور محدود است و فروش نفت نیز با تحریم‌ها مواجه شده است. در چنین شرایطی، اگر واقع‌بینانه تصمیم نگیریم، خودمان کشور را به سمت بحران سوق می‌دهیم و سپس از پیامدهای آن گلایه می‌کنیم.» آقای پزشک‌بان صادقانه وضع موجود خود را گفته است، ولی این پذیرفتنی نیست. به این علت که ایشان محدودیت فروش نفت و تحریم‌ها را مفروض گرفته است، گویی که کاری برای آنها انجام نخواهد داد یا نمی‌تواند انجام دهد. بله؛ این درست است که دولت پول ندارد و علت هم فروش نفت بر اثر تحریم و سایر عوارض تحریم است. ولی بیان این نکته رافع مسئولیت آقای رئیس جمهور نیست البته ایشان مثل نمایندگان نیستند که شانه خویش را از زیر بار مسئولیت تورم خالی کنند و غیر مسئولانه بگویند: «ما هم معترض گرانی افسارگسیخته هستیم و دولت باید برای بهبود وضعیت مردم تلاش کند.» معنای این حرف نمایندگان چنین است که مجلس در کشور آن اندازه بی‌خاصیت شده است که حتی نمی‌تواند مسئولیت سیاست مالی و پولی کشور را به عهده بگیرد. <P

گزارش
بین‌الملل
۶-۷-۸-۹